

Vladimír Goněc:

OD „MALÉ EVROPY“ K „VELKÉ EVROPĚ“. DĚJINY ROZŠIŘOVÁNÍ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ/ EVROPSKÉ UNIE, SV. I A II

Brno: Masarykova univerzita, 2002, 258 a 235 stran.

Dvousvazková publikace Vladimíra Goňce *Od „malé Evropy“ k „velké Evropě“* s podtitulem *Dějiny rozšiřování Evropských společenství/Evropské unie* přináší tematiku vysoce aktuální, neboť se věnuje historii rozšiřování tohoto subjektu od 50. let 20. století do současnosti, resp. do roku 2002.

Úvod prvního svazku, a tedy i celé publikace, je věnován obecně fenoménu rozšiřování Evropských společenství. Podrobně jsou popsány jednotlivé vlny rozšíření, závěr úvodní části je věnován otázce, kam až lze zajít v procesu rozšiřování Evropy, v níž se autor ve stručnosti zaměřil na Rusko. Následující stránky publikace se soustředí na jednotlivé specifické případy zemí, které do Společenství, resp. Unie vstoupily, či mají alespoň se jmenovaným subjektem partikulární vztah. Postupně jsou tak popsány případy Velké Británie, Rakouska a Švýcarska (které uzavírá svazek první). Do svazku druhého jsou začleněny příklady severské (Dánsko, Švédsko, Finsko, Norsko), dále Irsko, Řecko, Španělsko a Portugalsko, popsán je rovněž případ Turecka. Závěrečná kapitola se pod názvem „Zůstala za železnou oponou ještě Evropa?“ soustředí na, v době sepsání knihy probíhající, proces tzv. východního rozšíření.

Vzhledem k autorově detailní znalosti celé problematiky (Vladimír Goněc získal v letech 1998–2001 tituly Jean Monnet Chair a Jean Monnet Professor) jsou jednotlivá témata popsána s velkou dávkou podrobnosti. Čtenář se takto dozvídá řadu zajímavých informací, které byly nejen obsahem vytvářených smluv,

ale také těch, které provázely procesy vyjednávání o přistoupení ke Společenství/Unii. Absence analytického přístupu však nepřivádí čtenáře k zamyšlení na jednotlivými procesy, které probíhaly, eventuálně probíhají v souvislosti s evropskými integračními snahami. Zřejmě nejmarkantněji lze tento postřeh aplikovat na kapitulu poslední, soustředící se na tzv. východní vlnu rozšiřování. Navzdory shromáždění velkého množství zajímavých faktů chybí závěr, který by tyto informace utřídil a shrnul.

Co však na celém díle zarazí nejvíce, je autorem zvolený jazyk. Časté užití expresivních výrazů (žvástat, přeorat, výlevy apod.) je v kontextu vědecké práce nečekané a překvapí, stejně jako hojné užívání zkratk nejružnějšího typu (cca, t.č.). Práce by si pak zcela jistě zasloužila pozornější editorskou úpravu, o čemž svědčí řada překlepů, časté (ne však důsledné) nesklonování příjmení jednotlivých politiků či z gramatického hlediska ne vždy správná stavba vět.

Publikace Vladimíra Goňce navazuje na předešlé autorovo dílo mapující historii evropské integrace s názvem *Evropská idea. Idea mírové, kooperující a sjednocující se Evropy I. a II.*, které vyšlo v roce 2000, resp. 2001. Díl první uvedené publikace je věnován integraci kontinentu do roku 1939, díl druhý se soustředí na období 1938–1950. Recenzovanou knihou je tak završeno autorovo úsilí o zmapování evropských integračních ambicí. Kniha podává velmi solidní přehled novodobé fáze tohoto procesu, a proto by neměla uniknout pozornosti každého, kdo se danou problematikou zabývá.

*Hana Vykoupilová, Fakulta sociálních studií
Masarykovy univerzity v Brně*